Methods and objects of chemical analysis, 2017, Vol. 12, No. 1, 55–56

ПАМ'ЯТІ ВОЛОДИМИРА ІВАНОВИЧА ТКАЧА (1954-2017)

Вішнікін А.Б.

У кінці березня 2017 року передчасно пішов з життя відомий вчений, хімік-аналітик, доктор хімічних наук, професор Ткач Володимир Іванович, який до недавніх пір керував кафедрою аналітичної хімії та хімічної технології харчових добавок і косметичних засобів Українського державного хіміко-технологічного університету.

Володимир Іванович народився 28 липня 1954 року у м. Дніпродзержинськ. Закінчив на відмінно середню школу та у 1971 році поступив вчитися на хімічний факультет Дніпропетровського державного університету, який у 1976 році закінчив з відзнакою. Після завершення навчання в аспірантурі з 1979 р. працював асистентом кафедри аналітичної хімії ДДУ. У 1980 р. захистив дисертацію за темою «Реакции образования и восстановления молибдовольфрамовых гетерополикомплексов галлия и их аналитическое применение», здобувши науковий ступінь кандидата хімічних наук.

У 1981-1989 рр. працював у Дніпродзержинському індустріальному та Запорізькому медичному інститутах. З 1990 р. – доцент кафедри аналітичної хімії, а згодом – кафедри фізичної хімії ДДУ. У 1999 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора наук за темою «Гетерополіаніони структури Кеггіна як аналітичні реагенти на азотвміщуючі органічні речовини». З 2000 до 2001 р. працював професором кафедри фізичної хімії ДНУ.

З 06 лютого 2001 р. по 31 березня 2015 р. очолював кафедру аналітичної хімії та хімічної технології харчових добавок і косметичних засобів Українського державного хіміко-технологічного університету (УДХТУ). У 2002 р. отримав вчене звання професора по кафедрі аналітичної хімії, а у 2005 р. – нагрудний знак "Відмінник освіти України".

Багато уваги Володимир Іванович приділяв навчальному процесу, широко застосовуючи новітні досягнення науки та методичні прийоми. Під його керівництвом у 2003 році в УДХТУ було відкрито нову спеціальність «Хімічна технологія харчових добавок та косметичних засобів», яка наразі користується попитом серед абітурієнтів. Під керівництвом Ткача В.І. були вперше розроблені нові методики визначення харчових добавок, біологічно-активних та лікарських речовин, складових компонентів косметичних засобів у різноманітній промисловій продукції. Читав загальні лекційні курси з аналітичної хімії, кристалохімії, фармацевтичної хімії, спецкурс з аналізу лікарських препаратів.

Він був спеціалістом-експертом з питань ідентифікації та кількісного визначення харчових добавок, фармацевтичних препаратів, біоактивних речовин, наркотичних речовин природного та синтетичного походження, різноманітних класів прекурсорів та іншої промислової продукції. Сфера наукових інтересів: органічна, фармацевтична та аналітична хімія, дослідження та теоретичне обґрунтування механізмів виникнення селективного відгуку іон селективних електродів з пластифікованими та твердофазними мембранами,

які містять в якості електродноактивної речовини малорозчинні іонні асоціати гетерополіаніонів структури Кеггіна з нітрогенвмісними органічними катіонами (лікарські препарати, біоактивні нітрогенвмісні органічні речовини, поверхнево-активні речовини, алкалоїди, харчові добавки).

Автор понад 300 наукових та науково-методичних робіт, зокрема трьох монографій, чотирьох навчальних посібників, 85 статей, 4 авторських свідоцтв СРСР та 13 патентів України, 30 навчально-методичних видань. Під його керівництвом захищено 9 кандидатських дисертацій. Основні наукові праці: «Гетерополіаніони, як аналітичні реагенти на азотвміщуючі органічні речовини» (монографія) (Дніпропетровськ, 1995); «Використання гетерополіаніонів структури Кеггіна в аналізі органічних та неорганічних сполук» (монографія) (Дніпропетровськ, 2002, у співавторстві).

Працював у двох спеціалізованих радах із захисту докторських та кандидатських дисертацій (УДХТУ та Фізико-хімічний інститут НАН України імені О.В. Богатського, м. Одеса). Починаючи з 1989 р. був відповідальним виконавцем та науковим керівником держбюджетних робіт, які виконувалися за постановами ДКНТ, Академії наук та Ради міністрів СРСР, Міністерства освіти та науки, ДДФД України.